

เรื่อง หินในรองเท้า

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อ "เพชร" เขามีนิสัยชอบบ่นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เสมอ วันหนึ่งขณะที่เขากำลังเดินกลับบ้าน เขารู้สึกว่ามีก้อนหินเล็ก ๆ เข้าไปในรองเท้า

"โธ้ย! อะไรกันนี้ หินบ้าอะไรนักหนา" เพชรบ่นแล้วบ่นอีก แต่ก็ไม่ได้หยุดเพื่อเอาหินออก เขาเดินต่อไปอย่างทนทุกข์และบ่นพึมพำตลอดทาง

ขณะนั้น มีชายชราคนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นเข้าจึงถามว่า "หนูมีอะไรไม่สบายใจหรือเปล่า"

เพชรตอบว่า "มีก้อนหินในรองเท้าครับ มันทำให้ผมเจ็บปวดไปหมดเลย"

ชายชราจึงแนะนำว่า "ถ้าอย่างนั้นก็หยุดแล้วเอาหินออกเสียสิ"

เพชรทำตามคำแนะนำแล้วเดินต่อ เขาพบว่าการเดินทางของเขาสบายขึ้นมาก แต่ไม่นาน เขาก็เจอกับอุปสรรคใหม่คือเจอบางกิ่งที่ต้องปีนป่าย และเขาก็เริ่มบ่นอีก

ชายชราที่ยังคงเดินไปด้วยกันจึงพูดขึ้นว่า "ถ้าหนูเลือกที่จะมองหินก้อนเล็ก ๆ เป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ หนูก็จะมองเห็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นเมื่อมันมาถึง แต่หากหนูเลือกที่จะเอาหินก้อนเล็ก ๆ ออกเสียตั้งแต่แรก หนูก็จะสามารถเอาชนะอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นได้อย่างง่ายดาย"

